

РЕШЕНИЕ

№ 29114

гр. София, 20.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 02.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **4920** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 6 от ЗСП и чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от 22.04.2026г./ чрез АО/ на В. Б. А. от [населено място],[жк], [улица], тел. 0886 343 210, срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/1212 от 20.08.2025 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., потвърдена с Решение № 22-РД06-0150 от 16.12.2025 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град, с която е отказано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2025/2026 г.

С жалбата се претендира, че е налице нарушение на чл. 59 ал.2 от АПК- липса на фактически и правни съображения, както и на принципите на чл. 7 и чл.9, ал.2 от АПК. Липсвали доказателства въз основа на които административният орган е направил изводите си. Твърди се, че неправилно е приложен материалния закон.Подменено е понятието „ стойност на сделките“ с понятието „материален интерес“. Иска се отмяна на оспорения ИАА.

В с.з. жалбоподателят се явява и поддържа жалбата.Иска отмяна на оспорената заповед.В с.з. и в писмени бележки доразвива съображенията си по жалбата и излага подробна теза относно дарението, като цитира разпоредби на ЗЗД. Жалбоподателят накратко твърди, че отказът е незаконосъобразен поради неправилно приложение на чл. 10, ал. 1, т. 6 и чл. 10, ал. 12, т. 2 ППЗСП. Поддържа, че извършеното на 24.04.2024 г. дарение на 1/2 идеална част от жилище на неговата сестра не е довело до имуществено обогатяване и не представлява реализиран доход. Според него за „стойност на сделката“ следва да се приеме не данъчната оценка или материалният интерес, а платените такси и данък по сделката.Посочва, че изгодата от дарението за него всъщност е „0“. Освен това, Съдът следвало да изключи от доказателствената съвкупност приложения нотариален акт.

В с.з. ответникът -директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., не се явява и не се представлява.

СГП, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София - град, Трето отделение, 81 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.08.2025 г. В. Б. А. е подал заявление-декларация с вх. № ЗСП/Д-С- О/1212/04.08.2025г. / л.6 и сл./ за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия. В заявлението е посочил, че е неженен, съжителства с майка си, има „ТЕЛК/НЕЛК“ с определена трайно намалена работоспособност „от 70% до 89,99%“, не притежава жилищен имот към момента на подаване на заявлението и е декларирал прехвърляне на имот през последните две години - „даряване на сестра безвъзмездно“ – в раздел IX.

По повод заявлението е извършена социална анкета и е изготвен социален доклад/л.10 и сл./.

От административната преписка се установява, че на 24.04.2024 г. жалбоподателят е сключил нотариален акт за дарение на недвижим имот, с който е дарил на сестра си Е. Б. А. притежаваната от него 1/2 идеална част от апартамент, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес].

От представения по делото препис от нотариален акт/л. 64 и сл./, изпратен от Агенцията по вписванията, се установява, че предмет на дарението е 1/2 идеална част от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1930.161.1.2, с площ 65,77 кв. м, заедно с избено помещение и идеални части от общите части на сградата, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес]. В нотариалния акт изрично е посочено: „Данъчната оценка на даряваната идеална част от имота е в размер на 20 073,70 лв. “.

В представената от ответника справка /л.57/ от Агенция по вписванията посочен и „удостоверяван материален интерес 20 073,70 лева“.

С оспорената Заповед № ЗСП/Д-С-О/1212 от 20.08.2025 г. директорът на ДСП – О. е отказал отпускане на целева помощ за отопление по съображения, че лицето е прехвърлило жилищен имот или идеални части от него чрез даряване през последните две години и общата стойност на сделките надвишава 24-кратния размер на основата за подпомагане.

Заповедта е потвърдена с Решение № 22-РД06-0150 от 16.12.2025 г. на директора на РДСП – С.-град. В решението е прието, че основата за подпомагане към 2025 г. е 191,40 лв., а 24-кратният ѝ размер е 4 593,60 лв. Прието е, че материалният интерес на дарението -20 073,70 лв., надвишава този праг.Изложени са детайлни фактически и правни съображения.

По делото са приложени документите от административната преписка, представените от страните и изисканите от съда.

От правна страна, Съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена от лице с правен интерес, тъй като оспореният отказ засяга претендирано право на целева помощ за отопление. С оглед данните по преписката, че решението на директора на РДСП – С.-град е получено лично на 08.04.2026 г., жалбата следва да се приеме за подадена в срока по чл. 149 АПК

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 13, ал. 1 ЗСП социалните помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещото се лице, а по силата на чл. 13, ал. 2 ЗСП помощите се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Следователно заповедта е издадена от материално компетентен орган.

Съобразно чл. 13 ал. 3 от ЗСП отказът за отпускане на социални помощи задължително се

мотивираща. Оспорената заповед на директора на ДСП – О. съдържа правното основание и фактическото основание за отказа -извършено дарение на идеална част от жилищен имот през последните две години, при стойност над законовия праг. Вярно е, че мотивите в заповедта са лаконични, но в административното производство по обжалване директорът на РДСП – С.-град е изложил изключително подробни и детайлни фактически и правни мотиви. По силата на чл. 97 ал.1 изр. 2 от АПК, когато по-горестоящият административен орган отхвърли жалбата, мотивите на неговото решение се смятат за част от мотивите на административния акт. Следователно в конкретния случай не е налице такъв съществен порок във формата, който да е довел до невъзможност за съдебен контрол.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Теорията и съдебната практика са установили, преценката за характера и тежестта на допуснатия процесуален пропуск следва да е винаги конкретна, съобразена със спецификата на отделния казус, като нарушението на административнопроизводствените правила е съществено и попада в обхвата на чл. 146, т. 3 от АПК само тогава, когато то е повлияло или би могло да повлияе върху съдържанието на обективизираното в акта властническо волеизявление. В случая такива нарушения не се установяват, като оспореният акт е издаден след като са изяснени фактите и обстоятелствата, които са от значение за случая. Жалбоподателят е декларирал в заявлението си дарението. Както е посочено в решението от 16.12.2025 г. на директора на РДСП - С.-град - била е извършена служебна справка в Агенцията по вписванията и е установено, че въпросното дарение на S ид.ч. на описания по-горе имот, е с удостоверяван материален интерес 20 073,70 лева. По делото е приложена въпросната Справка № 1653563/12.11.2025г. чрез отдалечен достъп по данни за документ от Агенцията по вписванията, в която е вписан материален интерес 20 073,70 лева и е видно, че е извършено дарение на S ид. част от гореописания имот.

Оспорената заповед е материално законосъобразен ИАА и е издадена в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл.12, ал.1 от Закона за социално подпомагане/ЗСП/ Социалните помощи са:1. месечни;2. целеви;3. еднократни. Социалните помощи се отпускат след преценка на доходите, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудовата заетост, възрастта и други релевантни обстоятелства, съгласно чл. 12, ал.2 от ЗСП..

По силата на чл. 10, ал. 1, т. 6 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/ месечна помощ се отпуска при условие, че лицата или семействата „не са прехвърляли жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части от тях срещу заплащане или чрез даряване през последните 2 години“. Разпоредбата се прилага и при целевата помощ за отопление, доколкото условията за отпускането ѝ препращат към условията по чл. 10 ППЗСП. Съгласно чл. 2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференцирания доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/.

Не се спори, а и от нотариалния акт е установено, че на дата 24.04.2024 г. жалбоподателят е дарил 1/2 идеална част от жилищен имот. Заявлението за целева помощ е подадено на 04.08.2025 г., т.е. дарението е извършено в рамките на последните две години преди заявлението. Следователно е налице отрицателната предпоставка по чл. 10, ал. 1, т. 6 ППЗСП.

Чл. 10, ал. 12 ППЗСП предвижда изключения от това правило : Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 6

ППЗСП не се прилага в случаите, когато: 1. в семейството има лице/лица с трайни увреждания и сделката е извършена с цел смяна на жилището с оглед осигуряване на достъпна жизнена среда за лицето/лицата с увреждания; 2. общата стойност на сделките не надвишава 24-кратния размер на основата за подпомагане към момента на подаване на заявление-декларацията по чл. 26.

По делото не се установява/ и няма такива твърдения на жалбоподателя/ дарението да е извършено с цел смяна на жилището за осигуряване на достъпна жизнена среда. Жалбоподателят е лице с трайно намалена работоспособност, но самото наличие на експертно решение на ТЕЛК не е достатъчно за приложението на чл. 10, ал. 12, т. 1 ППЗСП. Необходимо е и сделката да е извършена именно с цел смяна на жилището за осигуряване на достъпна среда, каквито факти не се установяват от заявлението, социалния доклад, нотариалния акт или представените от жалбоподателя доказателства.

Не е налице и изключението по чл. 10, ал. 12, т. 2 ППЗСП. Основният спор тук е как следва да се разбира изразът „общата стойност на сделките“ при дарение. Съдът приема, че това е стойността на прехвърленото имуществено/ вещно право, а не твърденият от жалбоподателя размер на платените нотариални такси, местен данък и такса за вписване.

Този извод следва от систематичното място и от тълкуването на смисъла и съдържанието на чл. 10, ал. 1, т. 6 и чл. 10, ал. 12, т. 2 ППЗСП. Нормата на чл. 10, ал. 1, т. 6 ППЗСП изрично обхваща както възмездното прехвърляне, така и даряването на имот или идеални части от имот. Ако в случаите на дарение „стойност на сделката“ се приравни на платените разноски по оформяне на сделката, то практически почти всяко дарение на недвижим имот би попадало извън забраната, тъй като платените такси обичайно са значително по-ниски от стойността на прехвърленото имущество. Това би обезсмислило изричното включване на дарението в чл. 10, ал. 1, т. 6 ППЗСП. Всъщност, платените нотариални такси, местен данък и такса за вписване са разноски по извършване на сделката, но те не са нейна стойност. Стойността на сделката при прехвърляне на вещно право върху недвижим имот е стойността на прехвърляното имуществено право. В случая тя е удостоверена в нотариалния акт чрез данъчната оценка на дарената 1/2 идеална част - 20 073,70 лв., както и чрез посочения в справката на Агенцията по вписванията удостоверяван материален интерес в същия размер.

Не подлежат на разглеждане хипотетичните доводи на жалбоподателя от типа на тези, би ли имал право на помощта ако е прехвърлил или продал „заход или луксозен магазин за милиони левове“.

Доводът, че жалбоподателят не е получил доход от дарението, е също ирелевантен за приложението на чл. 10, ал. 1, т. 6 ППЗСП. В случая, отказът не е основан на наличие на доход от продажба или замяна, а на извършено разпореждане с недвижимо имущество чрез дарение в двегодишния период. Понятието „доходи“ по ППЗСП включва брутни приходи от различни източници, включително продажба и/или замяна на имущество, но процесният отказ е мотивиран с имуществен критерий — прехвърляне чрез дарение, а не с реализиран доход /§ 1, ал. 1, т. 9 ППЗСП/.

Съгласно чл. 2, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, диференцираният доход за отопление се определя от основата за подпомагане, чийто месечен размер е 30 процента от линията на бедност за съответната година. Към датата на подаване на заявлението основата за подпомагане/ 30 % от линията за бедност - 638 лв., съгласно ПМС № 328/30.09.2024г./ е правилно приета от административния орган в размер на 191,40 лв. 24-кратният ѝ размер е 4 593,60 лв. Стойността на дарената идеална част от имота е 20 073,70 лв., следователно значително надвишава посочения праг. От това следва, че изключението по чл. 10, ал. 12, т. 2 ППЗСП не е приложимо.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че органът е действал без доказателства. Още в заявлението-декларация жалбоподателят е декларира дал даряването на имот на сестра си. Административният орган е извършил служебна проверка и е установил дарението. В съдебното производство е изискан и представен самият нотариален акт, вписан на 24.04.2024 г., който потвърждава както факта на дарението, така и стойността на дарената идеална част.

Съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Представеният в съдебното производство нотариален акт доказва факт, съществувал към момента на издаване на заповедта – доказва дарението от 24.04.2024 г. Той е годно доказателство при съдебната проверка на законосъобразността на ИАА.

В заключение, оспорената заповед на директора на ДСП - О. е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, при липса на съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона. Налице е отрицателната предпоставка по чл. 10, ал. 1, т. 6 ППЗСП - даряване на идеална част от жилищен имот през последните две години, като не е налице изключението по чл. 10, ал. 12, т. 2 ППЗСП, тъй като стойността на дарената идеална част надвишава 24-кратния размер на основата за подпомагане. Поради това жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. А., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/1212 от 20.08.2025 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., потвърдена с Решение № 22-РД06-0150 от 16.12.2025 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град, с която е отказано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2025/2026 г.

Решението е окончателно на основание чл. 13, ал. 6 ЗСП.

СЪДИЯ: